

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Petri Canisii De Societate Iesv

Rader, Matthäus

Monachii, 1614

II. Canisius à Petro Fabro Societati adiungitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70957)

CANISIUS A PETRO
FABRO SOCIETATI PRIMVS
E GERMANIA ADIUNGITVR.

CAPVT II.

Canisius decurso Colonia Philo-
sophiæ studio, cælestium litera-
rum mysteria mox ingredi, & sancti-
ori Theologiæ operam omnem im-
pédere cœpit. Ad quam rem felicius
& commodius exequendam, studuit
omnia à se gaudia corporis remoue-
re; nuptiisq; & cõiugio in omnẽ vitã
renuntiare. Quã obrẽ ipso die S. Mat-
thiæ, cùm annũ ageret vndeicesimũ
castimoniã voto signauit, nec vnquã
postea resignauit; sed mente ad diui-
na translata in studio sapientiæ, quã
purus, & à corporis vitiis liber anim⁹
mirificè imbibit, miris modis profe-
cit. Venerat interea loci Moguntiam
Petrus Faber, è primo Sociorum de-
cẽuiratu à Cardinale Alberto Archi-
episcopo Moguntino Spira euoca-
tus,

*Canisius
Castimo-
niam ado-
lescens vo-
uet.*

CIS. IC. XL.

*Petri Fab-
ri Virtus.*

CIS IC XLII

tus, ibique res memorabiles gerebat, ad indictū à Paulo III. Tridenti conciliū destinatus, quod per id tempus atrox inter maximos Christiani orbis principes Carolū Imperatorem, & Franciscum Galliaē regem, bellum exortum disturbavit, cum nusquam tutus viarum commeatus esset. Quæ causa fuit, quam obrem Petrum Fabrum apud se Cardinalis retineret, ut aliquid è voluminibus sacris publicè explanaret; qui mox cæleste psalmodum carmen Davidis cœpit in Academia Moguntina cum ingenti applausu explicare. Nec minus interim studij in rerum diuinarum contemplationem aliorumque salutem omni ratione expediendam contulit, cum alios exemplo & modestia vitæ, quæ maximum habet ad permouendum momentum, alios literis, alios familiari sermone ad virtutis laudē, rerum præsentium contemtionem, sui despicientiam, Christi amorē incitaret.

*Psalmos
exponit
Moguntia
Faber.*

citaret. Longè proinde lateque fama viri dilata, absentes etiam, vt solet, in sui admirationem rapiebat, quæ Canisium quoque Coloniae afflauit, tantoque videndi Fabri desiderio inflammavit, vti sibi tanti viri conspectum & congressum nullo modo negligendum putaret. Numinis igitur impulsu expeditus Moguntiam aduolat, seseque Fabro religiosis meditationibus imbuendum committit. in quibus tantum rerum diuinarum spiritum hausit, vt desertis omnibus studiorum præmijs, & speratis dudum honoribus abdicatus, totus in auctoritate Fabri esset, Deoque se, quantus quantus erat, & societati per prima vota, VIII. Idus Maij año salutis parte 1543 tertio & quadragesimo emanciparet. Quod ipse Canisius conceptis verbis, Romæ ex ipsius autographo exscriptis, & ad me transmissis, testatur, egoque lectori cognoscendum sub-
licio.

*Canisius
P. Fabri
conuenit.*

CICIOXLIII
 Notum Ca
 nisii.

IN NOMINE DOMINI. AMEN.

Anno 1543. die Apparitionis S. Michaelis, aut in octava Maii, qua dies mihi natalis est, tribuens initium anni 23. etatis meae, post maturam deliberationem, ego Petrus Canisius Nouiomagensis, voueo simpliciter Deo omnipotenti, B. Virgini Mariae, S. Michaeli Archangelo, & omnibus Sanctis, ex nunc me transiturum ad obedientiam Societatis, quae dicitur IESU Christi. similiter Domino Deo, & Sanctis eius, promitto firmiter & voueo, quod per diuinam gratiam velim etiam ex nunc actualem assumere paupertatem, nisi quatenus & quamdiu Praepositus dictae Soc. aut eius loco M. Petrus Faber impedierit, qui nunc dignatus est me in Probationem suae Societatis recipere. Voueo praeterea peregrinationem instituere ad limina SS. Apostolorum Petri & Pauli Romae, & hoc quamprimū, si non aliter determinauerit idem M. Petrus. Quod si in ordinem Societatis huius me non acceptari contingat, volo me tunc statim obligatum esse, secundum consilium ipsorum professorum

in eadem Societate, ad acceptandum pro-
tinus ordinem alium probatum in vita
communi, & approbata obedientia. Atque
hac omnia duntaxat propter honorem & a-
morem IESV Christi Domini nostri, deinde
simul ad honorem & seruitium gloriosa Vir-
ginis Mariae, sancti quoque Michaelis, & o-
mnium Sanctorum, in salutem animae meae. amen.

Sic praesenti manus meae subscrip-
tione, sic & sumptione sanctissimi
Corporis Christi perpetuo conte-
statum manere volo.

Modis omnibus oro simul & requiro, ut
superiores mei me commoneant, corripi-
ant, & ad haec obseruanda rigide compel-
lant si forte (quod absit) contingat me con-
uerti retro. & meditari suffugium & ex-
cusationem ab omnium horum impletione.

Extat & Epistola Canisij Ioanni *Nicolaus*
Busæo claro è Socijs viro inscripta, *Ser. in Mo-*
gunt. lib. 17.

in qua de Fabro multa, & suo cum illo Moguntiaë congressu, quando ad Conradum apud Diui Christophoriædem parochum, quem Faber ex impura ad sanctam & religiosam vitam traduxerat, diuertit. Epistolam Nicolaus Serarius Moguntiaë historię inseruit. Fabrum porrò Canisius & præsentem & absentem tanti fecit, uti vix hominem, sed delapsum aliquem è superis cælitè veneraretur: quod ipsius Canisij literæ ad familiarem datæ, quando Moguntiaë cum Fabro versabatur, attestantur in hæc verba scriptæ: *Secundis ventis Moguntiam veni, virum quem quæsiui, si tamen vir est, & non potius angelus Domini, meo magno bono reperi; quo nec vidi, nec audiui doctiorem, profundiorēq; Theologum, aut tam illustris eximiaq; virtutis hominem; Illi nil æquè in votis est, ac Christo cooperari in salute animarum; nullum ex illius ore verbum, siue in usu, familiariq; congressione, siue dum mensæ accumbit, prodire audio,*

dio, nisi quod Dei honorem & pietatem so-
 net, neque tamen ob facundiam audientibus
 grauis aut molestus est. *Authoritatem tan-*
tam habuit, ut ei se spiritualiter informan-
dos multi religiosi, multi Episcopi, multi Do-
ctores tradiderint; inter quos est Cochleus
ipse, qui pro ipsius instructione gratias se
reddere pares unquam posse negat; Multi
Sacerdotes & cuiusuis Ordinis Ecclesiastici,
vel concubinas abiecerunt, vel seculum re-
iecerunt, aut à grauib; flagitiis ad frugem
meliorem eo adnitente ad laborantem se se re-
ceperunt. Quod ad me attinet, dici vix po-
test, quemadmodum exercitationibus illis
spiritualibus animũ meum ac sensus immu-
tari, mentem nouis caelestis gratie radijs col-
lustrari & nouo quodam me vigore affici
senserim sic ut & in corpus redundante di-
uina beneficentiae copia totus corroborari,
atque in alium prorsus hominem
transformari vi-
derer.